

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archielesane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiin, în 7 Iunie.

„Budapester Correspondenz” află că în locul lui Kállay, cap al secțiunii ministeriului de externe s'a denumit deputatul dietei unguresci Lad. Szögyenyi.

Studentii din Agram au continuat turburările. S'au arestat mai mulți dintre dinșii.

Dela Belgrad (Serbia) se anunță că guvernul a luat măsuri foarte energice pentru întemplinarea unor demonstrațiuni din partea realeșilor deputați radicali, a căror realegeri s'au declarat de ilegale. În zilele aceste se scrie că în unele districte despre Bosnia s'au arătat și semne revoluționare contra regelui Milan.

Cestiunea egipteană ocupă locul cel dintâiu în lumea politică. Temerea de o masacrare nouă face ca europenii se caute din buna vreme a se depărta din Egipt. Biserici, monastiri creștine, bance și prăvălii europene se închid și rămân închise. Puterile europene stăruiesc pe lângă conferență în cestiunea egipteană. Poarta otomană se cam îndoaie și da consimțământul la o conferență, considerând afacerea de afacere internă a ei. În cele din urmă însă se vede a se fi înduplecat a consimți cu conferența. O telegramă mai nouă spune că Poarta este învoită, și puterile europene încă, ca locul de întrînire al conferenței se fie Constantinopolea.

Cestiunea evreească în dieta Ungariei.

(Urmare.)

Wahrman: Onorată casă! (S'au-đim!) Eu cred că onorata casă nu îmi va lua în nume de rău, dacă eu, abătându-mă dela usul parlamentar nici nu voi reflecta la aserțiunile ante-vorbitorului meu. Un bărbat, care vorbesce în această dietă de *ultima ratio*, care nu se mulțamește cu aceea că numai ici coalea se prăpădesce câte o grămadă de Indei, ci așteaptă mai mult decât atât; care dechiară solemn: „c' est la guerre” — acesta e războiul, care va da ansă la un alt războiul nemărginit: el poartă ca deputat să țină astfel de cuvântări în dietă sub scutul imunității, însă n'are nici un drept să aștepte, ca eu să întru cu el în vreo discuțiune. (Aprobare.)

Eu, onorată casă preste tot n'am avut intențiune, să vorbesc în cestiunea pusă acum pe tapet; dela dezvoltarea desbaterii a depins să vorbesc s'au ba.

După demnele cuvântări, cari s'au rostit alaltăieri în dieta noastră, după expresiunile pline de efect ale ministrului președinte, după enunțările on. președinte al casei, după frumoasele cuvinte a colegului meu Somsich n'ar mai fi fost de lipsă să vorbesc.

Însă eu mă simt necesitat numai din cauza aceea, căci dl ministru președinte în cuvântarea sa de alaltăieri, când a ăis, că nimenea din țeară nu dorește invasiunea Evreilor ruși, — și după cum crede dînsul chiar

și evreii unguresci nu o doresc, — a aruncat o privire asupra mea, posibil pentru că m'am rătăcit în această direcțiune și de aceea mă simt dator să vorbesc. (S'au-đim!) nu doară că ași avé un mandat dela Jidovii unguresci s'au ași fi îndreptățit, se vorbesce în numele jidovimii unguresci — n'au nici un drept.

Căci jidovimea ungurească n'are astfel de organ; jidovimea ungurească și jidovimea peste tot în toată lumea nu are o astfel de organizațiune (protest în stînga), care s'îl poată îndreptăți pe ori cine, să pășească în numele ei. (Mișcare în stînga estremă.) Eu voi da expresiune numai părerii mele individuale; posibil că consimt cu părerile amicilor mei în această privință. Eu voi vorbi asupra cestiunii foarte obiectiv și nepreocupat; tendența mea s'a ușurat prin împregiurarea, că vorbirea de alaltăieri a d. Onody, a produs în casă neplăcere generală (Aprobare). Voi vorbi strîns la obiect. (Se ađim!)

Ce s'a întemplat în Rusia? Barbarismul și vandalismul poporului rusesc, mână în mână cu pofta de avere și corupțiunea birocrăției de acolo, (Așa e!) care n'a aflat la Judei de stîlă mulțamire, și la care se mai adauge și procedura necalificabilă a guvernului de acolo, au espus pe Jidovii de acolo la mari perderi de averi, pustiiri prin foc și sabie, la amenințări de a 'și perde viața, așa încât o mare parte din ei au fugit, se scape barem cu viață. Numărul fugiților se urcă după isvoarele statistice cari ne stau la dispozițiune aproape la 25,000—30,000. (O voce în stînga estremă — destul de mare!) Aceștia se ăice că ar fi trecut pela ceta-tea galițiană Brody peste graniță.

(Va urma.)

Bismarck în parlament.

În ședința dela 12 ale curintei a Reichstagului german, principele de Bismarck, luând parte la desbaterea asupra monopolului, ăinu un discurs de 2 și jum. oare, în care ăise între altele:

Monopolul n'a fost propus ca o instituțiune favorabilă în sine; sîntem siguri că și la noi monopolul este un rău, dar el a fost propus spre a procura mijloacele pentru ăările directe, după cum am espus deja aceasta în Landtagul prusian. Astfel sîntem puși între ciocan și nicovală, de vreme-ce Reichstagul nu voiesc se aprobe aceea ce nu scie cum se va aplica, ear Landtagul nu voiesc se aplice aceea ce nu este încă aprobat. Spre a pune un capăt la toata acestea, v'am propus cel mai bun mijloc; dacă 'l respingeți, atunci va trebui să puneți mîna pe un alt mijloc mai puțin bun. De aceea nu voim să lăsăm ca răspunderea să cadă asupra noastră; ea va cădea asupra majorității. Trebuie însă ca mai înainte de toate să se răspundă la cestiunea necesității, și de aceea trebuie să vă espun încă odată motivele proiectului. Primul este darea numită capitălie, care, afară de Prusia, nu mai există de cît în Rusia și Turcia; dar

și Rusia voiesc s'o desființeze, ear în Turcia nu mai există decât pentru populațiunile apăsate. Această dare, neputînd fi repărtită în mod echitabil, este barbară și apăsă tocmai asupra claselor mai sêrace, care s'au și otărit se emigreze în numer foarte mare. Înțeleg că opozițiunea, care are un interes ca nemulțamirea să continue, să n'a jute guvernul de a înlătura aceasta nemulțamire. Față cu ușurința alegătorilor și cu libertatea cea mare a presei nu este cu greu dea mîntînea această nemulțamire, mai ales că germanii simt trebuința de a batjocuri guvernul meu. Ei ăic: Trebuie să sfărămăm voința cancelarului. Este o tristă satisfacțiune aceea de a sfărămă voința cancelarului, când această voință este dreaptă! Unui rege, care 'și ea în serios sânta sea misiune, trebuie în nisce asemenea împregiurări să se întrebe, dacă după ce fratele său a refusat coroana imperială la 1848, a avut cuvînt s'o primească.

Dacă nu voiți a recunoasce că este de trebuință a se face aceea ce Maiestatea Sa regele voiesc a face pentru supușii săi, apoi eu mă îndoa. La viitoarele alegeri, prima întrebare va fi: Trebuie se mai existe darea pe clase și împovărarea comunelor? Dacă viitorul Landtag va fi de această părere, apoi navem trebuință să ne plîngem. Dar el trebuie se dea un răspuns pozitiv, căci altfel se va apela mereu la popor, până ce va da un asemenea răspuns. Am propus monopolul, fiindcă 'l credem nemerit și avem mai ăntăiu trebuință de acest refus, spre a arăta că noi nu ne spărim de un refus. Puțin îmi pasă de popularitate. Cer libertatea de a lucra independente de ceea ce înăcresc pe alegători și de influențele fracțiunilor locale. Nu este departe vremea când monopolul va deveni poporal.

Cuvîntul de socialism nu mă spărie; și emanciparea țêranilor de Stein și Hardenberg a fost socialistă. Trebuie se aruncăm asupra Statului și căteva picături de ulei socialist. Cât, nu sciu, dar ar fi o neglijență de a nu introduce astădi o reformă. Să nu credeți că prin respingerea monopolului veți înlătura cestiunea tutunului și a reformei. Respingerea va produce o dureroasă impresiune asupra împăratului, dar eu nu voi înceta de a căuta mijloace spre a ușura suferințele concetățenilor mei. Mă vîd în fața unui cerc de fracțiuni, care nu voiesc de loc a susține guvernul, sau îi promit a l susține cu oare cari condițiuni. Am putea se avem spriginul oare căror fracțiuni, dacă ne-am pune la serviciul lor. Nu voi putea se vorbesc adese ori cu dv., dar nu mă voi coborî dela tribună fără a vă striga: Fiți uniți, lăsați ca ideea națională se înfrîngă pe cea de fracțiune, care se află cuprinsă acum de un întunec. (Aplause prelungite în dreapta.)

După principele de Bismarck, vorbi Bamberger, care consideră discursul cancelarului ca o retragere, de vreme ce și poporul declară acum că nu împărtășește idealul cancelarului. Oratorul nu

este un protivnic fanatic al monopolului, dar mai înainte de toate trebuie respectată voința poporului. Cancelariul merge atît de departe, încât, tot ceea-ce voiesc, ăice că este pentru binele imperiului, și tot ceea-ce voiesc alții este contra imperiului. Oratorul încheiă esprimînd speranța că principele de Bismarck, renunțînd la monopol, va reda națiunei liniscea.

A doua ăi, în ședința dela 13 Iunie, luă cuvîntul Richter, care combătu proiectul ăicînd între altele:

Cancelariul a ăinut eri același discurs ca și în anul 1879 când susținea noul tarif vamal și când Reichstagul îi aprobă cele 130 milioane de noue contribuțiuni. Principele de Bismarck a ăinut eri un discurs electoral în vederea nouelor alegeri pentru dietă, dar alegătorii vor cere dela el să ăi ăină mai ăntăiu făgăduelile date mai nainte. Îndeplinirea acestor făgădueli progresiștii au cerut o necontent, pe când conservatorii au combătut-o. De aceea sper că principele de Bismarck va susține în viitoare alegeri pe progresiști contra conservatorilor. (Ilaritate.) Cancelariul atacă pe nedrept dieta; acea asupra proiectului de lege pentru monopol, ci, de și îi-a fost tărđiu prezentat, l'a desbătut și l'a respins. Este ciudat ca eu se apăr această dietă conservatoare, unde partida progresistă este atît de mică ca nici odată și unde d. Minnigerode strigă liberalilor: „Minoritatea se tacă!” Faptul că principele de Bismarck nu poate să guverne cu o dietă atît de conservatoare, dovedesce că el numai poate guverna cu un parlament. În loc de a disolva Reichstagul, care este singurul vinovat, cancelariul amenință cu disolvarea dietei. Poporul se va lumina, prin chipul cum acest minisru vorbesce despre representațiunea națională, asupra gravului conflict dintre Reichstag și cancelariu. Cancelariul îndeamnă Reichstagul la unire; măcar dacă ar fi fost el tot deauna atît de unit ca față cu monopolul. Continua amenințare cu disolvarea, fără a se gîndi la rezultatul alegerilor, nu mai este departe de lovitura de stat, de ingenunchiarea națiunii (aplaude în stînga), limbajul de eri al cancelarului a fost ăinut în tonul măsimei: „Forța primează dreptul.” Nu fracțiunea, ci însuși poporul formează cercul care respinge această politică, al cărei mieđ este numai o împovărare a celor ne avuți în favoarea celor avuți. Sîntem aci spre a apăra aceea ce a mai ramas din libertate și drept. Când cancelariul susține astfel ca eri dinastiile față cu poporul, apoi aceasta este absolutismul. Acesta este fostul Bismarck din 1847! Dinastiile există toate prin popor, ear nu fără popor (aplaude în stînga); în 1813 poporul a fost acela care a eliberat Germania. și când la 1848, Frideric Wilhelm refușă coroana imperială, numai bărbăți din popor fură aceea cari ăinură deșteaptă ideea de naționalitate. Ne aflăm aci nu pentru interese personale, ci pentru patrie și rege, căci actualul rege a declarat în 1847 că s'a dus vremea monopolului. Respingînd

monopolul, care este urit de întregul popor, Reichstagul îndeplinește un fapt național! (aplaude frenetice în stânga).

Pentru monopol vorbiră apoi ministrul de finanțe d. Scholz și d. de Minnigerode (conservator), cărora le răspunde d. Windhorst. Acesta dăse că ideea cancelarului este importantă, dar că nu poate să o primească, fiind că dă o prea mare lovitură vieții economice. Cestiunea tutunului trebuie să dispară, dacă nu voim ca viața politică a Germaniei să sufere pentru vecinicie. De aceea oratoarele roagă cu stăruință pe guvern să respecte votul Reichstagului și se renunțe pentru totdeauna la monopol.

Vorbiră apoi d-nii Kardorff (partidă imperială) contra monopolului și d. Magdzinski (polon), care declară că Polonii de și sunt pentru monopol, dar se abțin dela vot.

În ședința dela 14 Iunie a Reichstagului german au urmat desbaterile asupra monopolului tutunurilor. Principele de Bismarck, răspundând discursului domnului Richter, dăse între altele:

D. Richter, după cum îmi impută mie, repetă de asemenea neconținut același discurs, deosebirea este însă că d-sa repetă lucruri false, ear nu adevărate. Nu este adevărat că am dat făgădueli; am rugat numai pe Reichstag să vie în ajutorul săracilor. Reichstagul mi-a respins cererile, și de aceea se nu mi se facă nici o imputare. Protestez contra afirmațiunei că guvernul este ignorant și rău voritor. Discursul d-lui Richter ar fi rămas fără răspuns, dacă nu l-ași fi cetit din întâmplare la dejun. La observațiunile d-lui Richter în privința construirii de căsărmi, voiu răspunde acestea: În fond, plângerea este îndreptată contra bugetului armatei; nici nouă nu ne place de a avea o mare armată, dar fiind că vecinii nostri țereș au și ia această — întrețin o armată mai mare ca a noastră, apoi ei ne silesc la înarmări serioase. Amândouă, aceste puteri au direcțiunea lor polară îndreptată spre noi, centrul Europei. Altă dată slăbiciunea noastră înlesni coalițiunea dela Carmitz a Austriei, Franciei și Rusiei contra noastră. Dacă dela 1871 încoace am împedecat o coalițiune foarte mare contra noastră, apoi n-ași fi putut face aceasta fără organizarea noastră militară și fără resgândirile Rusiei de a se alia cu noi. Față cu puținul simț patriotic al națiunei germane, nici o putere străină nu renunță la speranța de a lua dela noi elemente germane și de a șile asimila precum și-a asimilat Francia Alsacia. Deci, de armată nu v-ateingeți! Până aci mergeți, mai departe nu! D. Richter dăcea că eu nu mai pot guverna cu un parlament. Nu cumva este intraltă parte altfel? Poate oare prea onoratul meu coleg Gladstone să guverneze mai bine cu parlamentul, de când, la cele două partide, conservatoare și liberale, s-au mai adaos radicalii și catolicii irlandezi? Despre Francia nu voesc să dic nimic, spre a nu destrepta vr'o susceptibilitate. Dar am a v-eda un alt exemplu: Membrii partidei Herbst din Austria au ruinat cu totul puțința de a guverna cu Germanii, fiindcă ei, ca ori și ce partidă de guvern, au îngrițit mai mult desvoltaarea partidei lor. Astfel partida Herbst din Cislaitania, prin pretensiunile ei peste măsură de mari, a silit dinastia să se adreseze la alte elemente; o dinastie, care, fără a da preferență vreunei din naționalități, totuși trebuie să conteze mai mult pe elementul german, ca basă a sea. Puneți-v-ede înainte exemplul Austriei, unde în totdeauna căpetenia de astăzi se încearcă a se ruga de căpetenia de mâne.

Partida progresistă se laudă că a susținut mai înainte ca mine suspen-

darea dării pentru scoale. Aceasta se potrivește tocmai ca și pretensiunea că ea a întemeiat imperiul. Dv. ați vorbit, eu am lucrat. Conflictul s'a escat fiindcă Landtagul s'a opus misiunii Prusiei și a națiunei germane; nimeni decât mie 'mia venit ideea de a da în mâna regelui o armată tare și a realiza astfel ideea de naționalitate; nici chiar regele nu voea aceasta la început, fiindcă îi păream prea reacționar. Dv. ați combătut însă și ați critisat armata germană. Când devenii ministru, fui critisat că sunt oficiar prusian îmbrăcat civil. Dar nu cumva dnii Bamberger și Richter au mai mult drept ca mine de a vorbi în numele națiunei? D. Bamberger și eu am intrat amândoi în politică la anul 1847; dar dsa a trăit multă vreme în Paris și, dacă iar fi fost cu puțință se aparțină la amândouă țările, dsa ar fi poate un supus micșt. Comparați aceea ce d. Bamberger a scris și eu am făcut, și va trebui se spuneți care din noi doi are mai multă dreptate de a vorbi în numele națiunei, eu s'au d. Bamberger. Dacă națiunea n'ar fi pentru mine, apoi de mult m'ar fi luat furtuna. Protivnicii mei mă laudă neconținut. D. Richter dăce că eu țin limbajul absolutismului; aceasta nu se potrivește; dar când găsece că absolutismul și patriotismul sunt tot una, când trebuie să optez între patrie și o majoritate, apoi nu mai stau la îndoială. V-ede laudați că ați ținut deșteaptă ideea de naționalitate. Ați lăsat-o să învingă, ca și paserea în colivie; eu mi-am pus însă în joc toată existența spre a dobândi consimțământul regelui Prusiei pentru politica națională. În zadar am căutat conlucrătorii. Dacă ași fi cădut s'au dacă rășboiul n'ar fi reușit, ce ași fi devenit? Când d. Richter se prezintă față cu mine ca rival pentru meritul de a fi unit națiunea germană, apoi trebuie să'i dic pur și simplu: Te înseli!

După principele de Bismarck, vorbiră contra monopolului dnii Bamberger, Richter și Hasenclever. În urma acestor discursuri, Reichstagul respinse monopolul cu 276 voturi contra 43.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”

Sibiu, 19/7 Iunie 1882. Eri să îndeplini aici în localul reuniunei române de lectură din Sibiu un act, care atât pentru însemnătatea lui preste tot, cât și pentru modul cel frumos al esecutării lui merită a fi cunoscut și din partea publicului mai îndepărtat. Este vorba de împărțirea diplomelor și a medailor cu cari sau distincții domni esponenti din partea reuniunei române din Sibiu, ținute în anul trecut. Împărțirea aceasta a fost calculată și dorită a se face mai curând, însă cine cugeta la imensele lucrări, ce sunt împreunate cu o atare esposițiune nu se va mira, că comitetul central de esposițiune, abea de curând a putut termina lucrările sale. În Sibiu și giur, unde pe lângă o industrie de casă bine desvoltată mai avem astăzi un număr considerabil de meseriași și industriași români profesioniști; numărul celor distinși s'a urcat la considerabila cifră de 230. Se înțelege de sine, că împărțirea cu solemnitate a distincțiunilor privea mai de aproape pe sodalii români. Era ceva impunător a vedea pe acestia eri la 6 oare sara pornind în rândul cel mai frumos din localul reuniunei lor și venind la locul destinat pentru împărțirea diplomelor și medailor de distincțiune. Numărul lor însemnat de 45 inși mai ales tineri descepiți și curățuți au făcut la trecerea lor prin piață deosebită senzațiune la public.

La 6 oare domnul protosincol Dr. Ilarion Pușcariu, ca președinte al comitetului local de esposițiune, în fața unui

public ales din toate clasele societății române din Sibiu și comunele vecine, printr'un cuvânt călduros și plin de avânt, ce urmează mai jos a introdus împărțirea distincțiunilor ce a urmat prin prezentarea diplomelor și medailor pentru cei prezenți între salvele muzicii și urările numerosului public. Dacă e adevăr, că omul se bucură și și de bucuria altora, apoi eri mai ales au trebuit, cei-ce au vădut să se bucure de bucuria tinerei și bravei cete de sodali români din Sibiu în momentul, când și primiau obiectul distincției lor. Avem însă mai mult decât o cauză psihologică de a ne bucura la această ocaziune. Cel-ce scie că în Sibiu cu 30 ani mai înainte nu se scia de meseriași români și dacă era vre unul-doi, ei se perdeau printre străini, trebuie să se bucure mai ales căci astăzi numărul lor a ajuns a fi considerabil și într'uniți într'o reuniune proprie sunt consci de misiunea lor culturală. Medaliile de argint și bronz, ce s'au împărțit au o formă tare frumoasă, purtând pe o parte chipul Minervei, ear pe altă parte inscripțiunea: „Esposițiunea română din Sibiu 1881;” de asemenea și diplomele sunt foarte frumos adjustate.

După împărțirea premiilor d: asesor Zach. Boiu ca un echo la cuvântul de introducere al președintelui, ca din partea publicului în câte-va cuvinte a mulțamit asociațiunei Transilvane pentru fericita idee de esposițiune și apoi în special dl. Parteniu Cosma, președintele comitetului de esposițiune și Eugen Brote secretarul aceluiași comitet, pentru rezolvirea atât de bine a grelei probleme, ce și-au luat asupra-le. Apoi a urmat cina comună la care a participat preste 100 persoane. Aci sau portat mai multe toast pentru președinții comitetului central și local de esposițiune, pentru sodalii români din Sibiu, pentru președintele reuniunei acelor, ci asesor consistorial Nicolae Cristea, pentru femeia română, care a contribuit foarte mult la ridicarea însemnătăței esposițiunei, etc.

Petrecerea a fost foarte animată și se terminat cu joc care a durat până târziu în noapte.

Încheiăm raportul nostru cu o modestă reflecșiune. Esposițiunea din Sibiu, ținută în anul trecut se părea multora în împregiurările de față o întreprindere riscată și foarte greu a se pune la cale; și în adevăr dacă cugetăm că între altele și din aceea parte de unde s'ar fi acceptat o spri-ginire și îmbărbătare un ce care ar fi cadrat de tot bine cu adevăratul patriotism, s'au făcut din contră unele greutăți îngrijirile și temerile de mai sus nu apar de tot neîntemeiate. Dacă am vădut însă, cât de bine a succed această întreprindere națională, trebuie se venim la aceea convingere, că în poporul român e vieață și putere și acest popor e accesibil în grad însemnat pentru ideea culturală și pentru tot ce este bun, frumos și folositoriu, numai dacă are și o conducere bună, sinceră și înțel-aptă.

Eată și cuvântul dlui protosincol Dr. Il. Pușcariu:

Prea onorat și distins public român! Dându-se mie ca președinte al comitetului local de esposițiune, plăcută însărcinare din partea comitetului central de esposițiune a distribui medailor și diplomele de merit și recunoștință în cercul Sibiului, nu pot face aceasta fără a adresa câteva cuvinte la acest moment solemn. — Nu am intențiunea a face o espunere despre însemnătatea, ce o au în deobște esposițiunile în vieața popoarelor civilizate de astăzi — mai ales pentru înăintarea industriei și a comerțului; dic însă că esposițiunea română din Sibiu a fost cel mai riguros examen pe care naționalitatea română din Transilvania

și Ungaria l'a depus înaintea lumii civilizate, înaintea Europei.

Constat și eu cu plăcere Doamnelor și Domnilor împreună cu toți, cari au cercetat și vădut esposițiunea română din Sibiu, că esamenul depus de poporul român în forma esposițiunii, a fost unul dintre cele mai strălucite. Și oare al cui este meritul, că poporul român s'a prezentat cu atâta demnitate în fața lumii? Al D-Voastră Doamnelor și Domnilor, cari împreună cu alți frați și surori iubitori de națiunea lor, ați concurs la strălucita reușită a esposițiunii române. — Și oare națiunea română se nu Ve dea un semn de recunoștință pentru ostenelele și jertfele Dvstre? Ba da Doamnelor și Domnilor pentru că Dvoastre il meritați acel semn de recunoștință. Este mic semnul acesta de mulțamită și recunoștință, însă el devine mare și însemnat când veți cugeta, că el vi se dă din partea unei națiuni, din partea întregului popor român. Elinul cel cult socotea de cea mai mare fericire a sa, când pute aduce dela jocurile olimpice o cunună mică de laur pe fruntea sa. — Ve rog dară, ca și Dvoastră Doamnelor și Domnilor cu bunăvoință să primiți laurul modern, ca vi se dă astăzi din partea poporului român în forma unei medaille s'au diplome și să'l păstrați ca pe cel mai scump tesaur de distincțiune și suvenir, — și dea ceriul, ca poporul român, naționalitatea română prin fiii ei cei buni să se presente și pe viitoria înaintea lumii civilizate ca o mireasă înadobită în haine strălucite, care fie! amin.

Nu putem în acest moment solemn să trecem cu tăcerea pe acei fii credincioși ai poporului nostru, cari însutit și înmiit mai mult au ostentat pentru strălucita reușire a esposițiunii române. Aceștia sunt domni membrii ai comitetului central de esposițiune, cari cu mari jertfe și labore au scint se învingă toate greutățile împreunate cu aceasta esposițiune și se represinte cu demnitate un popor întreg față de lumea, ce privea cu interes asupra noastră. Ei după lucrări continue, de aproape un an de zile, după finirea cu onoare a lucrărilor, cu modestie s'au retras. Poporul român scie și cunoasce numele lor și istoria culturală a poporului român va însera o pagină de recunoștință către acești fii credincioși ai sei. Trăească comitetul de esposițiune! Trăească poporul român!

Regulamentul pompierilor voluntari din Săliște.

A. Generalia.

Serviciul

§. 1. Pompierii fac serviciu:

1. la incendiu,
2. la exerciții,
3. la raport.
4. la toate celelalte casuri, în cari se prezentează în calitatea de pompieri.

Organizarea.

§. 2. Căpeteniile sunt șargele. Șargele sunt:

1. Căpitanul. Densul dispune în serviciu de putere discreționară, comandază pompierii la eserciții, la rapoarte și la stins și supraveghează, ca să se esecuteze punctuos regulamentul de serviciu.
2. Vice-căpitanul. E provădut în absența căpitanului sau la ordinile acestuia cu aceleași atribute de potestate, ca și căpitanul.
3. Șefii de stins: Au datorința de a îngriji, ca să se esecuteze ordinile căpitanului relative la împărțirea potrivită a lucrului între rote fără zăbavă și îngrijesc de esecutarea punctuoasă a lucrărilor.
4. Vice-șefii de stins; au aceleași dorințe în absența șefilor, ca șefii.
5. Inspectorul requisitelor. Acesta are îndatorirea, de a ținea recuizitele pompierilor în cea mai bună rânduială; grigescce ca osiile dela tulumbe să fie unse de ajuns macele uscate și aședate la locurile lor, uni-

formele curățite și camera unde se țin aerisată și bine măturată.

6. Vice-inspectorul are aceleași îndatoriri ca și inspectorul.

7. Vătafi de roate: dispun nemijlocit de comanda asupra unei roate: dispun nemijlocit de comandă asupra unei roate și esecutează dimpreună cu aceasta ordinele primite dela șefii de stîns.

Șargele Nr. 1—6 se aleg de toți pompierii cu majoritate absolută de voturi, cele de sub 7 însă de diferitele roate.

Drept semn de distincție vor purta șargele la braț pantlice în câmp roșu, și și adevă: căpitanul și vice-căpitanul cu trei, șefii de stîns cu două și vătafi de roate cu una fașioară galbînă.

Pe lîngă acestea mai poartă șargele și o altă deosebită distincție pe coif și capină.

§. 3. Pompierii se împart după servii:

- în bărcători (suitori).
- în tulumbași,
- în sacagii (cărători de apă.)
- în sentinele, și
- în signalisti.

a) bărcătorii sînt datori, de a cerceta din toate părțile obiectul de stîns de a se urca și intra la el, a purta țevăa tulumbei, a scăpa avere și oameni din foc, a rupe și tăia tot ce servește focului spre hrană și a delătura toate pedecile cari opresc pe pompieri a ajunge la foc; toate acestea însă cu chipsuială rece și considerare la cruțat.

b) tulumbași îngrigesc de înșirofarea macelor și de serviiul la tulumbe.

Din ei se formează roate pentru scări; aceste roate prestează serviiul la ridicarea și aședarea scărilor, la aședare și înșirofarea macelor și dau bărcătorilor ajutorul trebuincios.

În însușirea aceasta își primesc ordinele dela șeful de stîns.

c) sacagii procură apa de lipsă la stîns.

d) sentinelele țin ordinea și îngrigesc de obiectele scoase și scăpate din foc la incendiu.

e) signalistii dau semnele trebuincioase despre nascerea focului, cu clopetele dela biserici, cu toba și cu trimbișile și alarmează și chiamă pe pompieri la stîns, la exerciții și raport.

Signalistii stau sub vătaful și sub-vătaful lor și și primesc ordinele prin vătaful lor dela căpitanul pompierilor.

§. 4. Cel ce voese a figura ca bărcător trebuie să cunoască mai întău exercițiul la tulumbe cu deservire, și și fie căstăgat oareși care desteritate gimnastică și e dator a face esamenul de bărcător înaintea căpitanului și a șefilor de stîns.

§. 5. Împărțirea pompierilor în despărțiminte și roate se face de comitetul pompierilor.

§. 6. Uniforma de serviiu consistă în echiparea deplină, adevă din coif, (capină) blusă, ear la bărcători: din șerpar, bardă și fune.

La ce casuri și ocațiuni se vor prezenta pompierii în uniformă completă, va ordona căpitanul.

§. 7. Îndată după primirea unui individ în corpul pompierilor, va depune acesta în fața adunării generale jurământul următor: „Eu N. N. promit și jur sərbătorese „în fața adunării generale a reuniunei pompierilor voluntari din Săliște, pe omenia mea, „onoarea mea, conștiința mea și dumneșul „meu, că voi împlini datorințele impuse mie „de statutele acestei reuniuni și de regulamentul de serviiu al ei, cu scumpătate și cu „conștiință, astfel să mi ajute dumneșul!”

La luarea jurământului se va observa acel îndreptar, că notariul reuniunei jură întău pe președintele sau căpitanul, apoi acesta jură pe notariul, ear notariul în fața președintelui seau căpitanului, a șefilor de stîns etc. pe cei ce vor să jure.

Fără jurământ nu se poate primi nimenia în corpul pompierilor din Săliște.

Datorințele pompierilor.

§. 8. Datorințele cele mai însemnate ale fie căruia pompier sînt: ascultarea necondiționată față de șefii și înfățișare nezăbovită și punctuoasă în serviiu, trezvie, curăgie, voință hotărâtă, înțelepciune, purtare cuvințioasă și înțelegere bună pe

lîngă aceasta afabilitate și prevenire în toate atingerile cu publicul.

§. 9. Fără permisia și ordinul șefilor și, nu i e iertat nici un pompier de a și părăsi postul.

§. 10. La raport și exercițiu se comandează pompierii de căpitan prin signale de tobă și de trimbiși.

§. 11. Cel ce e împedecat de vre o boală seau de vre un drum dela datorințele chiamării sale de pompier, trebuie să și ceară la cas, dacă absența din loc durează cel puțin 6 luni ear neputința o lună, să și ceară concediu dela căpitanul.

§. 12. Fie care schimbare în ubicațiune trebuie arătată căpitanului.

§. 13. În toate afacerile de serviiu, pompierii se vor adresa la șefii lor cei mai de aproape.

§. 14. Fumatul și alte gustări de recreațiune nu le sînt permise pompierilor în serviiu fără încuviințarea expresă a căpitanului.

§. 15. Cel ce va călca normele acestui regulament se va pedepsi de căpitan sau de comitetul pompierilor, mai întău cu o înfruntare, s'au amăsurat gravității delictului chiar și cu espulsiunea dintre pompieri.

Dacă absentează vre-un pompier din serviiu, fără să se poată escusa în mod temeinic, — sau se prezentează prea tărdu, se trage la răspundere de căpitanul, carele va arăta pe un astfel de pompier — la cas de repetire, — comitetului pompierilor!

Împotivirea față de șefi se pedepsesc numai decăt cu espulsiunea din reuniune.

B. Regule la incendiu.

Îndată ce s'a dat signalul, că arde undeva, sau că chiamă căpitanul la raport și serviiu pe pompieri, în același moment aleargă fie-carele care e pompier și se adună la camera requisitelor de stîns dimpreună cu toți ceialalți. Această cameră se află la edificiul comunal (la cancelaria comunală.)

De aici își iau pompierii acareturile de stîns și pleacă nezăbovit la locul unde arde.

§. 17. Alergarea la locul de stîns urmează căt se poate de repede, însă în ordine bună, fără a se călca unul pe altul. Pașii de alergat se fac în fuga gimnastică.

§. 18. Îndată ce vor fi ajuns pompierii la locul, unde arde, se înșiră cu toții în despărțimintele, la cari aparțin și se apucă de lucru, la care se comandează singur numai de căpitanul, afară de casul pericolului în întărdiare, când apoi pune mână fie-care conform datorinței sale.

Ordinile celor nechemăți se recusă în mod hotărît, dar afabil.

Fie care ordin valorează până atunci, până când se deroagă de alt ordin nou, afară de casul, când se află cel comandat în pericol de vieață, unde are datorința de a și scăpa vieața și de a îngrigi, ca și cealalți, cari îl urmează să se mântue.

Strigătele și lărmuirea sînt strict oprite.

§. 19. Proprietatea amenințată de foc, precum și obiectele de stîns și scăpat trebuie să se cruțe întru căt va fi numai posibil. Scoatere urmează numai din casele și clădirile, cari ard, sau din acele părți ale clădirei, cari sînt în faptă amenințate de foc.

Scoaterea de prin casele neamenințate trebuie întredisă și împedecată chiar și cu forță.

Obiectele scăpate se așează și duc la un loc anumit, se dau în seama sentinelor, cari au datorința, de a le păzi și ași da seamă de ele.

§. 20. Îndată ce a ajuns pompierii la locul unde arde, se înșiră și adevă: șefii de stîns la căpitanul, vătafi de roate la șefii de stîns, ear cealalți pompieri la vătafi lor de roate.

Nu i e iertat nici unuia dintre pompieri, nici la locul, unde arde nici la reînțoarțarea la cameră pompierilor, ca să se depărteze din șirul și roata sau postul, unde a ordonat aceasta, fără permisia căpitanului.

§. 21. În fie-care săptămână se cercetează recuisitele pompierilor, de sînt în stare bună, sau nu? și asta se face în fața căpitanului, a șefilor de stîns și a vătafilor de roate. Asemenea se curăță chiar și în-

ainte de a porni la stîns, toate tulumbele și macele; ear inspectorul va îngrigi, ca dintre requisitele și lucrurile de stîns să nu se uite nici unul nici să se peardă sub răspunderea sa personală.

§. 22. Îndată ce au resosit pompierii la camera lor, vor face șefii de stîns și vătafi de roate despre pompierii, cari au absentat dela foc, sau s'a înfățișat prea tărdu nezăbovit raport fidel, cuprîndînd întrînsul și alte lucruri de însemnătate obvenite la foc, precum: dosiri îndărțnicii și neascultări & cet. & cet.

§. 23. Și la camera pompierilor și și pe cale cătră locul unde arde și aici, comandează șargea supremă, carea e prezentă.

§. 24. Alarmul de foc se signalizează cu clopetele dela tustrelele biserici, prin tobaș și 4 trimbișăși.

Acestia vor alarma ulișile și vecinătățile la comanda acelei șarge, carea are mai dintău cunosință despre pericolul de foc.

Signalizarea pompierilor la raport și exerciții urmează numai la comanda căpitanului resp. a vice-căpitanului.

§. 25. Pompierii voluntari din Săliște vor da ajutor și altor comune învecinate periclitare de foc; prestarea acestui ajutor se va face însă numai atunci, dacă învecinata comună nu va fi mai departe de comuna Săliște, ca de 12 kilometri.

În acest cas, alarmul se face numai la comanda căpitanului resp. a vice-căpitanului și pompierii se vor comanda grabnic și direct de a se transporta cu o tulumbe și requisitele necesare în direcțiunea, din carea să ivesc semnele de foc.

§. 26. Până la alte dispoziții se va prevedea serviiul de sentinelă de noapte la camera pompierilor, de un păzitor harnic denumit de deregătoria comunală.

C. Exercițiile.

§. 27. Aparțin de datorința primă a căpitanului resp. vice-căpitanului a disciplina pe pompieri cum se cuvine prin dese exerciții.

Exercițiile le conduce, sau dînsul în persoană, sau însărcinează cu aceasta pe vice-căpitanul, pe șefii de stîns sau pe vătafi de roate.

§. 28. Membrii, cari se înșiră din nou, se supun unui exercițiu.

§. 29. Cu deosebire se cere dela vătafi de roate, ca se cunoască pe deplin regulamentul de exercițiu și să fie capaci de comandă. Spre acest sfîrșit se exercitează vătafi de roate tot la câte 14 zile între sine afară de exercițiul cu despărțimintele lor; ear vătafi noi de roate vor primi șargea numai atunci, dacă vor fi probat printr'un examen dat înaintea căpitanului și a șefului respectiv de stîns, că posed cunosințele susindigite și sînt capaci de comandă.

§. 30. Fie-care comandant al unui exercițiu e dator a înregistra exercițiul în protocolul de exercițiu și a nota în deosebi, cari despărțiminte, roate și feciori au fost comandați la exercițiu, cari s'au prezentat prea tărdu și cari au fost neajunsurile la exercițiu.

D. Raportul.

§. 31. De câte ori află comandantul cu cale, citează pe pompieri prin signalele obișnuite la raport. La acest raport se vor prezenta toți pompierii în ajustare completă.

Cu ocazia raportului se face viziță de se află ajustările în stare bună sau nu? Căpitanul își face cu ocazia aceasta observările sale și le induce în registrul său, ear membrii primiți de curînd depun jurământul.

§. 32. La camera pompierilor se va înălța o flamură roșie cu literile P. V. cuse în mijlocul ei și înaintea acestei camere se așează un lămpăș cu geamuri de sticlă roșie.

Când vor avea pompierii și un turn apt pentru darea de signale și pentru pază, se va pune în acest turn câte o flamură mare, una pentru ziua roșie, și alta pentru noapte, albă cu un lămpăș roșu.

Săliște 6 Maiu 1882.

Maxim m. p.,
comand. pompierilor

Varietăți.

* (Convocare.) În conformitate cu §. 21 din statutele asociațiunei transilvane și în conformitate cu concludul adunării generale dela Sibiu din 1881 de dto, 29 August p. prot. XXI adunarea generală pentru anul curent se convoca prin aceasta în orașul Deej pe ziua de 27 August st. n. 1882.

Aducînd aceasta la conștiință publică, invită pe toți P. T. membrii ai asociațiunei a lua parte, în număr căt mai mare la ședințele acestei adunări.

Dela presidiul comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. Sibiu în 18 Iunie n. 1882.

Iacob Bologa,
ca pres.

* (Esamenele de stat) la academia r. de aici s'au început în 4/16 Iunie a. c. Începutul l'a făcut tînerul Nicolau Comșa, jurist în anul III. E primul cas acesta dela înființarea academiei din loc ca esamenul de stat să se facă în prima și după încheierea prelegerilor. Gratulăm junelui nostru Comșa, dorîndui succesul cel mai strălucit pe cariera juridică.

* (Proces de pressă înaintea juriului din Sibiu.) Publicul român din Sibiu a fost curprîns cu un proces de pressă. Un june român din Zernești, Comșa, a intentat proces de presă redactorului „Observatoriului” din loc, pentru un articol intitulat: „Un cas de bigamie” publicat încă în anul 1881. De oarece însă terminul incusei pentru redactorul s'a prescrist, actorul și-a susținut dreptul față de locutorul din Tohanul vechiu Nicolae Pop, care a dat informațiunile, pe basa cărora s'a făcut articolul intitulat mai sus.

Apărătorul al actorului a funcționat cunoscutul apărătoriu în procese de presă, avocatul Arz v. Straușsenburg. Pe acusatul l'a apărât profesorul dela facultatea juridică de aici, de asemenea cunoscut, Fölköl. Verdictul juriului a fost: cu 9 contra 3 voturi, a declarat pe incusatul Nicolae Pop de nevinovat.

Pertractarea a durat dela 8 până la 4 oare p. m. Fiind casul acesta foarte interesant și instructiv, asupra amănuntelor vom reveni în numărul viitoru.

* (Invitațiune.) Prin aceasta se invită toți p. t. Domnii membrii ai subdespărțământului IV Nocrich a Reuniunei învățătorilor români gr. or. din ținutul Sibiului a lua parte la adunarea generală ordinară din anul curgătoru ce se va ținea în 27 Iunie a. c. în opidul Agnita.

Obiectele de pertractat în ședința acestei adunări sînt cele cuprinse în următoarea

Programă:

- Raportul biroului despre activitatea sea în decursul anului trecut.
- Raportul cassariului subdespărțământului.
- Raportul bibliotecariului.
- Constituirea din nou a despărțământului pe basa Regulamentului afacerilor interne ale despărțământelor Reuniunei
- Propuneri eventual interpelări din partea membrilor.
- Cetirea de operate și disertatiuni ce se vor înșiră din partea membrilor.

Vărd în 17 Maiu 1882.

Nicolau Moldovan,
președinte.

G. Drăgușan,
secretariu.

* (Convocare.) Adunarea generală a despărțământului VIII. (Alba Iulia:) al „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” se convoacă prin aceasta în comuna Cetea pe ziua de Nascerea Sânt. Ioan Botez. — 24-a Iunie (6-a Iuliu) — 1882. —

Din ședința subcomitetului VIII. al „Asociațiunii tranne. etc. ținută în Alba-Iulia 11-a Aprilie 1882 st. n.

Nicolau Cado m. p. Ioan Pipos m. p. actuar subst. director.

* (Mulțămită publică și dare de seamă.) Subscrisul prelungă stimă și recunoștință ce o dătoresc stimărilor domni și doame care au binevoit a ne onora cu prezența dlor la maioralul elevilor scoalei capit. rom. din Orășcie, ținut în 23 Maiu st. v. mișina de datorință ale aduce profunđa mea mulțămită, atât pentru aceasta onoare, cât și pentru sucursul ce a binevoit al presta prin contribuirea marimonoaselor oferte în bani, precum urmează:

Baciu dna 1 fl.; Boldea 2 fl.; Blasiu 1 fl.; Boca 1 fl.; Brașovean sen. 1 fl.; Brașovean jun. 50 cr. Corvin 1 fl.; Cristea 1 fl.; Dörner 1 fl.; Erdély 2 fl.; Iacob 1 fl.; Lazaroiu 50 cr.; Lupu 2 fl.; Marian 1 fl.; Mihaiu 1 fl.; Mihăiescu 1 fl.; Marcsék 50 cr.; Nedelco 2 fl.; Orbonaș 1 fl.; Popoviciu 1 fl.; S. Pop 1 fl.; Il. Pop 1 fl.; Puian 50 cr.; Radu 1 fl.; Ruja 5 fl.; Tăbăcariu 50 cr.; Tincu 2 fl.; Trif 50 cr.; Vințan 1 fl.; Zigris 1 fl.; Șușara 1 fl.

Prin dl Albani s'au colectat 4 fl 22 cr. Suma 41 fl 22 cr. Spese: musica 32 fl., întocmirea locului de joc 3 fl., spese neprevăzute 1 fl. Suma speselor 36 fl. — cari subtragându-se din venite rezultă întrecământ 5 fl 22 cr. care se va administra în favorul scoalei capitale rom. din Orășcie, fiind destinat pentru acest scop.

Orășcie în 2 Iunie 1882.

Ioan Langa, colectant.

* În 1 Iunie Regina României a vizitat atelierile de țesut dela Cotroceni.

Comisiunea pentru dezvoltarea industriei naționale (d-nii P. S. Aurelian, C. Porumbaru, Macsențiu, etc.) au arătat M. Sale resboaiile cari au fost confecționate după modelurile silesiane și belgiene.

Două-zeci de resboaiie sunt în activitate.

O parte din ele sunt conduse de femei din Transilvania, cari au fost aduse ca învățătoare.

M. S. Regina a rămas foarte satisfăcută auzind că numeroase fete și femei sermane din București au învățat în scurt timp nouele metode de țesut și au ajuns să câștige 1 leu 50 bani pe zi, — și că, în ce privește producțiunea pânzii, s'a prelat până acum aproape 2000 metri ministerului de resboiu și că mai există 3000 metre fabricate.

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Academia română.

(Urmare.)

Proces-verbal Nr. 5.

Ședința ordinară din sesiunea generală a anului 1882, ținută în ziua 27 Februarie anul 1882.

Membri prezenți: Alecsandri V., Caragiani I., Chișu G., Hasdeu B. P., Maiorescu T. Negruzi I., Chintescu N., Sion G., Babeș V., Barițiu G., Maniu V., Melchiesidec P. S. S. Episcop, Urechia A., Aurelian P. S., Bacaloglu Em., Brândză D., Fălcoian St., Felix I. Poni P., Ștefănescu Gr.

Sub președinția d-lui Aurelian.

Ședința se deschide la 8 oare și jumătate seara.

Nefind numărul cerut de regulament pentru a se ține ședință, membrii Academiei lucrează în secțiuni și comisiuni.

Președinte, P. S. Aurelian.

Secretar general, V. A. Urechia

Proces-verbal Nr. 6.

Ședința din sesiunea generală a anului 1882 ținută în ziua de 1 Martie anul 1882.

Membri prezenți: Alecsandri I., Caragiani I., Chișu G., Hasdeu B. P., Maiorescu

T., Negruzi I., Chintescu N., Sion G., Babeș V., Barițiu G., Ionescu N., Maniu V. Melchiesidec P. S. S. Episcop, Papadopol Calimachi Al. Sturdza D. A., Urechia V., A., Aurelian P. S., Bacaloglu Em., Brândză D. Fălcoian St., Poni P., Ștefănescu Gr.

Sub președinția d-lui Sturdza.

Ședința se deschide la 8 oare și jumătate seara.

Se cetesce procesul-verbal al ședinței din urmă și se aprobă.

Sa cetesce raportul comisiunii cercetătoare operelor răpusatului Săulescu.

D. Alecsandri arată că aceste scrieri sunt foarte multe și scrise în mare parte cu caractere vechi greu de citit. Ca să se facă cercetarea lor va trebui o comisiune de mai mulți bărbați și să lucreze în timp mai îndelungat. Oare au aceste opere o valoare e atât de mare ca să merite aceasta lucrare? În ori-ce cas Academia să dea comisiunii timp mai îndelungat de studiat.

D. Sion n'a fost de față la decisiunea luată de comisiune. D-lui e convins că aceste scrieri trebuiesc cercetate. A cunoscut de aproape autorul, care de și n'a fost un geniu mare, era însă un lucrător ager, laborios și din cei întâi învățați cari au studiat în Grecia. D. Sion cere ca să nu se facă comisiunea prea numeroasă, că mai greu se va face atunci lucrarea și din contră o comisiunea mai mică va lucra mai repede.

D. N. Ionescu a cunoscut pe Săulescu s'a bucurat de intimitatea lui G. Săulescu, i-a arătat mai multe lucrări și cărți vechi. N'am vădut, ăce d. Ionescu, lada ce ni s'a depus, cu manuscrisele lui, dar, după mulțimea lor, vĂd că cercetarea acestora n'ar fi prea mult să se dea la o întreagă secțiune, ca să poată intra în arcelele scrieri acestui bărbat. D. N. Ionescu face etopea lui Săulescu, l arată apoi bun vorbitor, plin de atracțiune, cald, dar ca scriitor cade în patos. D. N. Ionescu propune ca să se aleagă scrierile lui Săulescu și glosarele lui despre Dositeiu, Coresi etc., să se încredințeze membrilor Academiei însărcinați cu editarea operelor acelor scriitori. Acești colegi ai noștri vor consulta cu profit poate lucrarea lui Săulescu. Celelalte manuscrise secretariatul general se le împarte pe secțiuni.

D. Aurelian ia președinția.

D. Sturdza manuscrisele lui Săulescu au trecut prin mâinile d-sale. Și d-lui a cunoscut pe Săulescu. Era un om remarcabil pentru timpul său. Era un învățător zelos care împingea și pe alții la cercetarea istoriei și limbei naționale. D. Sturdza face rezerve asupra profunziunii învățeturei lui Săulescu: această învățatură ar fi insuficientă ađi. Așa de exemplu în anticități el este acela care o monetă dela Ion Zamiseara a luat, o de o medalie dela *Municipium Iassiarum*, ceea ce nu era permis. Negreșit că pe atunci era mai greu de a studia: lipseau biblioteci, colecțiuni etc. Acum 10 ani d. Sturdza a voit să cumpere dela Sculescu psaltirea lui Coresi, dar cu nici un preț n'a voit să o cedeze.

„După ce a murit am umblat ear' să pun mâna pe această carte; am cumpărat în adevăr multe cărți vechi și preciosul manuscris al psaltirii Dositei, acum proprietate a Academiei. N'am putut să le cumpăr pe toate fiindcă mi se cerea mult.“ D. Sturdza le-a studiat pe toate. D. Sturdza s'a convins că în neregula în care se află d. e. glosarul lui Dositeiu, lucrarea lui Săulescu, nu poate ajuta mult pe membrul Academiei însărcinat cu editarea lui Dositeiu. D. Sturdza face critica punctului de plecare al scolei de care se ține Săulescu: patriotismul, românismul exagerat, care l-a împins a pune în gura poporului, spre a proba latinitatea noastră, — vorbe care poporul român, nu le-a cunoscut. În interesul urmăritei idei, Săulescu este din aceea epocă în care se fabricară lucruri, documente ci fragmentul lui Huru. D. Sturdza se asociază, terminând, cu propunerea D-lui N. Ionescu, pe care l roagă să nu ia în nume de rău cele ce a ăis despre Huru, pe care l crede posterior lui Ștefan, judecându-l după scrisoare și din atâtea alte puncte de vedere.

D. N. Ionescu ridică cuvântul ca să rectifice cele ăise de D. Sturdza dlui amintescă că împreună cu domni Cogălnicean, Laurian, au fost chemați să ăis dea părerea asupra autenticității manuscrisului, care l'a fost propus de cumperare C. Sion hatmannului Lătescu. Trebuie să declar că Săulescu a cunoscut mai târziu ca noi manuscrisul pe care apoi la studiat cu zel și pasiune. Țineam să cruț memoria lui Săulescu de bănuială de a fi fabricat această scriere.

D. Neguzzi întreabă unde se păstrează manuscrisul lui Huru?

D. N. Ionescu la biblioteca din Iași. D. Hasdeu care a fost bibliotecar la Iași o fi sciind. D. Lătescu a fost îndemnat de noi să cumpere manuscrisul care nu ni s'a părut a fi fals. G. Asaki l'a publicat și s'a decis ca Asaki să dea originalul la biblioteca Academiei. Mi aduc aminte cum era: un trataj de format mic, hârtie turcească, cu un aer de vetustate. Sciū că s'a ăis că acest aer se poată da ferbând în zamă de fasole. Dar scrisoarea manuscrisului este din timpul lui Cantemir foarte acurat scrisă. D. Ionescu a căutat originulul la Academia din Iași, dar n'a dat de urma lui. Și d. N. Ionescu a fost sub-bibliotecar sub d. Teodor Codrescu, dar apoi a fost d. Hasdeu.

(Va urma.)

Loterie.

Sâmbătă 17 Iunie n. 1882.

Viena: 43 47 5 53 33
Timișoara: 71 4 3 40 37

Bursa de Viena și Pesta

Din 17 Iunie n. 1882.

	Viena	B. pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.95	119.25
Renta de aur ung. de 4%	88.35	88.40
Renta ung. de hârtie	86.35	86.45
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.50	134.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	90.80	91.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.50	110.6
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	96.—	96.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.25	98.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	97.75	97.50
Obligațiuni urbariale temeșane	98.—	98.25
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.75	97.50
Obligațiuni urbariale transilvane	98.25	98.25
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	98.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	96.5	97.—
Sorți unguresci cu premii	118.90	118.25
Sorți de regularea Tisei	109.90	109.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.70	76.50
Datorie de stat austr. în argint	77.40	77.—
Renta de aur austriacă	94.50	94.—
Sorți de stat dela 1860	130.—	130.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	830.—	828.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	317.75	318.50
Acțiuni de credit austr.	324.50	325.20
London (pe polița de trei luni)	120.15	120.15
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.30
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.64
Napoleon	9.55	9.57
100 marce nemțesci	58.65	58.70

Nr. 1695.

[94] 2—3

CONCURS.

Postul de notariu comunale în comuna mare Tălmăcel devenind prin resignațiune vacant, pentru împlinirea acestui post prin alegere se escrie concurs.

Emolumentele anuali sunt:

1. Salariu 400 fl.
2. Cuartir natural.
3. Patru orgii metrici de lemne de foc.
4. Pentru lucrări private după tarifa.

Cei ce doresc a compete pentru acest post au se aștearnă cererile lor instruate cu documentele prescrise în lege cel mult până în 30 Iunie 1882 st. nou.

Se observează cumcă în înțelesul §. 74, alinea 3 A. de L. XVIII. din anul 1871 numai acei competenți se pot privi de caudidați, cari vor documenta cumcă au depus esamenul notarial în comitatul Sibiuului.

Cunoscința limbei statului și a limbei române este a doua condițiune. Tălmăciu în 14 Iunie 1882.

Pretorele cercului Cisnădiei.

Nr. 1271—1882. civ.

[95] 2—3

EDICT.

În cauza comasații hotarului Schellenberk, fac cunoscut, cumcă spre regularea represen- tațiunii, spre alegerea reprezentanților, mai departe spre alegerea unui inginier și spre cetirea proiectului despre speșele care se vor ivi, se pune termenul pe 10-lea Iulie 1882 la 9 oare ante m. în Schellenberk.

La aceia invit părțile interesante și cu edictul acesta.

Sibiu în 6-lea Iunie 1882.

Dela tribunalul regesc.

Vásárhelyi m. p.

jude la trib. reg. ca proced.

[93]

Se primesce

3—3

un tiner bine crescut, cu cel mai puțin patru clase elementare, ca

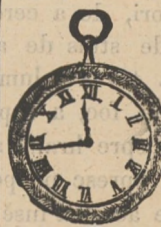
învățacel de neguțătorie

la

Antonie Bechnitz în Sibiu.

[95]

1—3

Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumătate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continental Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintăiu și cea mai însemnată fabrică de orologe, a închis de o cam dată fabrica sa, încredințându-ne pe noi cu vânzarea fabricatorilor sale. Aceste așa numitele orologe-de-buzunariu-Washington sunt cele mai bune de pe lume, sunt foarte elegant gravurate și înfrumșeate și luate după sistem american.

Toate orologele sunt repassate (esaminat) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne lăgăm prin aceasta în public, că sântem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine. 1000 remontoire de buzunariu fără chie de întors la toartă, cu mantelă de cristă, regulate cu acurateță estra-ordinară pe secundă; afără de acensta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lucis din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristă, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 orologe-cilindru înfrumșeate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristă pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 orologe ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afără de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloagele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

1000 orologe remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciare, pe lângă garanție severă repassate pe secundă, cu mecanism de nickel așa încât orologele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. Oroloagele aceste au costat mai nainte fl. 40 și astăzi se capătă cu prețul fabulos de eftin numai cu fl. 20. Afără de aceasta lângă fie-care orologiu se dă grațuit un lanț, medalion și cutie de catifea

1000 orologe pentru doamne de aur veritabil cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 orologe remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 orologe de părete cu încuadratură de email cel mai fin și cu mecanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 orologe deșteptătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca orolog pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptură în căsuli înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a optă ăi, regulate fin pe secundă, foarte frumoase și imposante; de oare-ce un astfelu de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit-se nu lipsească astfelu de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că astfelu de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. O roloagele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț escepțional de eftin de fl. 15.75 unul.

Comandând cine-va orologe pendule are se adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de orologe

Fabricice de orologe Fromm.

Viena Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.